ליחכה נירו וסכסכה אבניו –

It scorched his plowed field and charred his stones

OVERVIEW

The ברייתא states that אש is more חמור than בור, since אינב even by something which is אינו ראוי (however בור is not אינו ראוי לו לה מכרא. The אינו ראוי לה מכרא ממרא מכרא (מטור מכרא 'בור 'בור אינו אינו (מטור בור וויב is אינו אינו (מטור בור וויב is אינו אינו אינו ראוי) is the case of ליחכה נירו וסכסכה אבניו.

The גמרא later states that one of the omissions in the ברייתא (according to ר"י) is the case of חייב, where there is a שור of שור (where he is הייב if his ox trampled the plowed field of his neighbor) over בור, where he is not חייב. There is a dispute between משא"כ בבור as to the meaning of משא"כ בבור.

גבי דש בנירו פירש רש"י מה שאין כן בבור דלא שייך ביה היזק קרקע - Concerning the case where the ox trampled on his plowed field; רש"י explained the distinction between שור and בנירו דש בנירו it is not so, there is no בור of a בור doing damage to נירו since damage to land is not applicable by בור. Plowed land does not fall into a בור.

משמע דהכא נמי רוצה לפרש כן מה שאין כן בבור דלא שייך ביה היזק ניר ואבנים It seems that here too (by the distinction between אש and רש"י, (בור intends to explain the term משא"כ בבור similarly to how he explained it in the case of דש משא"כ בבור namely that by a בנירו משמש is not applicable. The meaning of אבנים both concerning שור (by משא"כ בבור) אש is not liable for these damages, because of practical considerations (they cannot occur by בור).

הוספות has a difficulty with s'יר' interpretation:

- וקשה לפירושו דאם כן היה יכול להזכיר כמה הזיקות שהאש עושה בדבר הקבוע And there is a difficulty with his interpretation; for if this is so (that משא"כ בבור אבניו שוח ליכחה נירו וסכסכה אבניו by בור אבניו, and this justifies the מדר משא"כ בבור could have mentioned many other types of damages that אש does to a stationary object, such as -

ששורף ביתו ושאר דברים הקבועין -

_

¹ ד"ה דש.

 $^{^2}$ רש"י does not explain the משא"כ בבור משא"ל. Therefore תוספות assumes that the same interpretation that "עיהכה נירו משא"כ בנירו שנירו will apply here as well.

when the fire burns his house or any other stationary objects. This type of damage to stationary objects is inapplicable by בור. Why was it necessary to mention the unusual case of איד ליחכה נירו וסכסכה אבניו, when the more common damages of איש can be used?!

תוספות offers his interpretation of משא"כ בבור

- אלא יש לומר ליחכה נירו דחייב אף על פי שאין רגילות שתזיק אש ניר ואבנים כלל sthat if the אלא יש לומר ליחכה וis that if the איש was ליחכה is that if the איב is that if the איב then he is הייב even though it is altogether unusual that fire should damage or stones (this indicates that אייב פו איים even for unusual damages); however –

מה שאין כן בבור דפחות מי׳ פטור ממיתה כיון דאין רגילות⁵ להמית בפחות מי׳:

This is not so by בור, for a בור that is less than ten טפחים deep is if the animal died; since it is unusual for a בור less than ten טפחים deep to kill an animal (this indicates that פטור בור סקולא for unusual damages). This is the קולא of בור compared to אש.

SUMMARY

According to רש"י the meaning of משא"כ בבור is that damages to קרקע (such as דש or בנירו וסכסכה אבניו are inapplicable by בנירו.

תוספות challenges and asks that the גמרא could have offered more common examples that are בור, such as burning a house.

תוספות explains משא"כ בבור when something unusual happens by a בור; if it killed בפחות מי'.

THINKING IT OVER

- 1. How would תוספות interpret the משא"כ בבור של נוף דע בנירו (the אחות of סיפר over פור)? Seemingly דבר שאינו האינו (more than any other דבר היזק of $!^4$
- 2. תוספות maintains that 'פחות is considered בבור by בבור 'ד. The גמרא cannot initially identify אינו ראוי according to ר' יהודה. Why does not the גמרא say that is 'פחות מי' וראוי בבור ' ^{6} !

³ See 'Thinking it over' # 2.

⁴ See בל"י אות ט בד"ה והנה לכאורה.

⁵ See footnote # 3.

⁶ See שטמ"ק.